

Фарзандларга яхшилик қилиш

05:00 / 15.02.2017 5425

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ўз ҳузурларида ал-Ақраъ ибн Ҳобис Таймий ўтирганида Ҳасан ибн Алини ўптилар. Шунда у: «Менинг ўнта болам бор. Улардан бирортасини ўпганим йўқ», деди. Бас, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам унга назар солдилар ва:

«Раҳм қилмаганга раҳм қилинмас», дедилар».

Бухорий, Абудовуд ва Термизий ривоят қилишган.

Шарҳ: Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васаллам ўта болажон зот эдилар. У зот болалар ичида ўз набиралари имом Ҳасан ва имом Ҳусайнларни жуда ҳам яхши кўрар ва уларга меҳрибонлик кўрсатар эдилар.

Ушбу ривоятда у зот соллаллоҳу алайҳи васалламнинг имом Ҳасан розияллоҳу анҳуга кўрсатган меҳрлари, саҳобалардан бирларининг бунга бўлган муносабатлари ва бу муносабатни Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васаллам томонларидан баҳоланиши ҳақида сўз кетмоқда.

Ушбу ҳадиси шарифдан олинадиган фойдалар:

1. Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ёш болаларни ўпиб туришлари. Бундан бошқалар ҳам шуни қилишлари жоизлиги чиқади.
2. Боласини ўпиш унга раҳм кўрсатиш экани.
3. Киши бировга, хусусан, ўз боласига раҳм қилмаса, Аллоҳ таоло ҳам ўша кишига раҳм қилмаслиги.

Усома ибн Зайд розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам мени олиб сонларига ўтқазар эдилар. Ҳасанни эса, бошқа сонларига ўтқазар эдилар. Сўнгра сонларини бир-бирига қўшиб туриб:

«Эй Аллоҳим! Иккисини раҳм қилгин, мен уларга раҳм қилурман», дер эдилар».

Бухорий ривоят қилган.

Шарҳ: Ушбу ҳадиси шарифдан олинадиган фойдалар:

1. Бировнинг боласини ҳам қучоғига олиб ўтириш мумкинлиги.
2. Икки болани қучоққа олиб ўтириш жоизлиги.

3. Аллоҳ таолога болаларга раҳм қилишни сўраб дуо қилиб туриш кераклиги.

Оиша розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«Бир аъробий Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига келди ва:

«Сизлар болаларни ўпасизларми? Биз уларни ўпмаймиз», деди.

Шунда Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Аллоҳ қалбингдан раҳматни суғуриб олган бўлса, мен нима ҳам қила олар эдим», дедилар».

Икки Шайх ривоят қилишган.

Шарҳ: Бундан болаларни ўпиб туриш қалбда раҳмат борлигининг аломати экани келиб чиқади. Аксинча, болаларни ўпмаслик Аллоҳ таоло ўша одамнинг қалбидан раҳматни суғуриб олганининг аломатидир.

Яна ўша кишидан ривоят қилинади:

«Ҳузуримга бир аёл ўзининг икки қизи билан тиланчилик қилиб келди. У менда бир дона хурмодан бошқа нарса топмади. Бас, мен ўшани унга бердим. У эса уни икки қизига тақсимлаб берди. Сўнгра туриб чиқиб кетди. Кейин Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам кирдилар. Мен у зотга сўзлаб бердим. Шунда у зот:

«Ким ушбу қизлардан бирор нарса ила синалса, у уларга яхшилик қилса, улар унга дўзахдан парда бўлурлар», дедилар».

Бухорий ва Термизий ривоят қилишган.

Шарҳ: Бу ҳадиси шарифда ўша вақтда Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васаллам ва у зотнинг оилалари қанчалар содда, оддий ва камтарона ҳаёт кечирганлари билан танишмоқламиз. Қаранг, шундай улуғ зотнинг уйларида тиламчига бериш учун бир дона хурмодан бошқа нарса топилмаса! Аммо ўша бир дона ҳам ҳақдорга берилди.

Ўша тиламчи аёл ҳам ночорлигидан бу ишни қилаётган экан. Дарҳол ўша бир дона хурмони икки қизига бўлиб берди. У ўша қизлари учун яхшилик қилди ва Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васалламдан у дунёда дўзах ўтидан пардаланиш ваъдасини олди.

Ушбу ҳадиси шарифдан олинадиган фойдалар:

1. Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васаллам ва Оиша онамиз розияллоҳу анҳо ўта камтар ва камбағал ҳаёт кечирганлари.
2. Ўша пайтда ночорликдан қизларини эргаштириб тиламчилик қилиб юрган аёллар бўлганлиги.

3. Ҳақдор тиламчи келганида бир дона хурмо бўлса ҳам бериш кераклиги.
4. Оналар қизларга меҳрибон бўлишлари зарурлиги.
5. Қиз фарзандга яхшилик қилиш алоҳида тақдирга сазовор иш эканлиги.
6. Қиз фарзандга кўрсатилган яхшилик ўша яхшиликни қилган шахс учун қиёматда дўзахдан парда бўлиши.

Демак, қиз фарзанди бор кишилар уларга кўпроқ яхшилик қилмоклари керак экан.

Муслим ва Термизийнинг ривоятида:

«Ким икки қизнинг то улар вояга етгунларича оғирини кўтарса, у мен билан бирга худди мана бу иккисига ўхшаб жаннатга киради», дедилар».

Шарҳ: Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васаллам кўрсаткич ва ўрта бармоқларини бир-бирига жуфтлаб туриб шу сўзни айтганлар. Албатта, биттами-иккитами қизни тарбиялаб вояга етказиб, жойларини топиб жойлаш осон иш эмас.

Одатда, кишилар табиатида ўғил фарзандга нисбатан мойиллик бўлиб туради. Қизларга эса, исломий тарбия кўрмаган кишиларда, бир оз эътиборсизлик бўлади.

Шунинг учун ҳам шариатимиз таълимотларида қизлар тарбияси учун қилинган ваъдаларга алоҳида урғу берилган. Ушбу ҳадиси шарифда ҳам икки қизни тарбиялаб вояга етказган кишига Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васаллам билан биргаликда жаннатга кириш ваъда қилинмоқда. Аллоҳ таоло ўшалардан бўлишни насиб этсин.

Абу Саъид Худрий розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Кимнинг учта қизи бўлса ёки учта синглиси бўлса, ёхуд икки қизи, ёки икки синглиси бўлса, у уларнинг суҳбатини яхши қилган бўлса ва уларнинг ҳаққида Аллоҳга тақво қилган бўлса, унга жаннат берилур», дедилар».

Термизий ва Абу Довуд ривоят қилишган.

Шарҳ: Бу ҳадиси шарифдан киши ўз қиз фарзандлари тарбиясига қанчалик савоб олган бўлса, сингиллари тарбияси учун ҳам шунчалик савоб олишини билиб оламиз.

Ибн Аббос розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Кимнинг ҳузурида бир қиз бола бўлса-ю, уни тириклай кўмиб юбормаган, ихонат қилмаган ва ўз боласини ундан устун қўймаган бўлса, Аллоҳ уни жаннатга киритади», дедилар».

Абу Довуд ривоят қилган.

Шарҳ: Исломдан олдинги жоҳилият одатига биноан, қизлар, ор келтиради деган ўй билан уларни тириклай кўмиб юборадиганлар ҳам бўлар эди. Ислом бу ваҳшиёна одатни ботил қилди ва қизларнинг тарбиясига катта эътибор берди.

Шунингдек, авваллари қиз болани хорлаш одат тусига кириб қолган эди. Ислом бу ёмон ишни ҳам ботил қилди ва қизларни алоҳида эъзозлашни йўлга қўйди.

Жоҳилият жамиятида ўғил бола қиз боладан устун қўйилар эди. Ислом ҳамма болаларга бирдек қарашни йўлга қўйди.

Исломда қизларга эътибор билан қараш — жаннатга элтувчи амал, деб баҳоланди.

Умар ибн Абдулазиз розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Солиҳа аёл Хавла бинти Ҳаким айтадики, Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам бир куни ўз қизларининг икки ўғлидан бирини қучоқларида олиб чиқиб: «Албатта, сизлар бахил қиласизлар, қўрқоқ қиласизлар ва жоҳил қиласизлар. Албатта, сизлар Аллоҳнинг райҳонидансизлар», дептилар».

Шарҳ: Ота-она кўпроқ нима қилса ҳам болам-чақам деб қилади. Кўпгина пайтларда ўзи учун қилмаган нарсани ҳам боласи учун қилади. Ушбу ҳақиқатни Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васаллам ўзларининг ушбу ҳадиси шарифларида баён қилмоқдалар.

«сизлар бахил қиласизлар»

Дарҳақиқат, киши боламга бўлсин деб, кўп нарсаларни бировларга бермай, бахиллик қилиб сақлаб туради. Боламни боқаман, кийинтираман, тарбиялайман деб, бахиллик қилади. Болам ўз тенг-қурлари ичида ўксимасин, унга у олиб берай, бу олиб берай деб, бахиллик қилади. Боламни ўқитаман, касбли-ҳунарли қиламан деб бахиллик қилади. Боламни оилали қиламан, уйли-жойли қиламан деб, бахиллик қилади. Боламга мендан кейин бирор нарса қолсин деб, бахиллик қилади.

«қўрқоқ қиласизлар»

Одам боласи ўзи учун қўрқоқлик қилмаса ҳам боласи учун қўрқоқдик қилади. У менга бир нарса бўлса, болам етим қолмасин деб, ўзини баъзи савобли ишлардан ҳам олиб қочади.

«жоҳил қиласизлар»

Одам ўз боласига яхшилик қиламан деб, билганини билмасликка олади.

Кўпгина нарсалардан жоҳил қолади. Ушбу нарсаларнинг барчаси фарзанд учун қилинади. Чунки эй фарзандлар!

«Албатта, сизлар Аллоҳнинг райҳонидансизлар»

Киши райҳонни кўриб, уни ҳидлаб қанчалик баҳра олса, болаларини кўриб, улардан ҳам яхши баҳра олади. Зотан, ҳадиси шарифда таъкидлангандек, болалар оддий эмас, Аллоҳнинг райҳонларидир.

Жобир ибн Самура розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Киши учун ўз боласига одоб бермоғи унинг бир соъ садақа қилганидан яхшидир», дедилар».

Шарҳ: Баъзиларимиз савоб умидида қийналиб топган маблағларимиздан хайри-эҳсон, садақа қилиш пайдан бўламиз. Гоҳида бу сарф-харажатлар болаларимиз ҳисобидан бўлиши ҳам бор. Яъни, уларга ишлатилиши лозим бўлган маблағ савоб умидида садақага сарфланади.

Аслида эса, боланинг одобли бўлиши учун қилинган хизматнинг ўзи худди садақа қилганнинг савобини бераверади. Ота-она ўз фарзандига одоб берар экан, уларга садақа қилганлик савоби ёзилиб туради.

Бас, шундай экан, болаларга одоб беришда ғайратли бўлишни унутмаслигимиз керак.

Агар ҳар бир оила ўзининг ҳар бир боласини одобли этиб тарбияласа, оилалар одобли бўлади. Бундай одобли оилалардан ташкил топган жамият ҳам одобли бўлади. Бу эса, бутун дунё учун яхшилик бўлади.

Айюб ибн Мусо розияллоҳу анҳудан, у киши отасидан, у киши бобосидан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Ота-она ўз боласига гўзал одобдан афзал нарса бера олмайди», дедилар».

Учовини Термизий ривоят қилган.

Шарҳ: Динларнинг мукаррами ва мукаммали бўлган Ислом мана ўн беш асрдирки инсонни тарбиялашни, айниқса, болаларга одоб ва ахлоқдан пухта таълимтарбия беришни энг муҳим вазифа ўрнида кўриб келмоқда. Чунки жамият аъзоларининг яхши хулқли, ҳалол ва пок бўлишини орзу қилса, у, аммо ўша жамиятнинг келажаги бўлмиш болалар тарбияси ҳақида қайғурмасак, ниятларимиз сароблигича қолаверади.

Ислом бола тарбияси ҳақида у ҳали дунёга келмасдан анча олдин, оила қуришга тайёргарлик кўрилаётган пайдан бошлаб қайғура бошлайди. Оила қурилгач ҳам бу одоб ва ахлоқ дарси бир дақиқа ҳам тўхтамайди. Оила қурилар экан, ота-онанинг ахлоқи, одобига, инсонийлигига алоҳида эътибор берилади. Сабаби улардаги хислат, фазилатлар ҳам, ёмон одатлар

ҳам болага кўчиши исбот талаб этилмайдиган ҳақиқатдир.

Зеро, Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васаллам ҳам:

«Сизлар ўзингизга муносиб жуфти ҳалолни ихтиёр қилинглар, чунки жуфтингизнинг феълатвори, хулқи наслингизда ўз аксини топади», деганлар.

Масалан, келин танлашда асосан, унинг диндорлигига, тақвосига эътибор беришни уқтирганлар. Чунки ана шундай онадан туғилган фарзандларни тарбиялаш нақадар осон. Тарихдан маълумки, дунёга доврўф солган аксари буюк алломаларга, фозилу уламоларга болалик пайтида оталари ҳаром касб билан топилган бирор луқма ҳам таом едирмаган, оналари уларни бетаҳорат эмизишмаган.

Ахлоқий тарбия диний тарбия билан мустаҳкам боғлиқдир. Ислом динида ахлоқий тарбия диний тарбиянинг ажралмас қисми, десак, муболаға қилмаймиз. Зеро, дин яхши деб ҳисоблаган ва тарғиб этган нарсалар эзгулик ёмон деб ҳисоблаган ва ман этган нарсалар эса, ёвузликдир.

Шунингдек, дин буюрган, ҳаётда ва муомалада касб этишга тарғиб этган ахлоқ ва фазилатлар Ислом жамиятида қадрият, хусни хулқ ва маънавий фазилатлар ҳисобланади.

Ахлоқий дунё ўз табиатига кўра динийдир: ахлоқи ва муомаласи гўзал бўлмаган мусулмоннинг дини ҳам мукамал ҳисобланмайди.

Ахлоқий тарбия ва уни амалга ошириш борасида Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг қуйидаги муборак сўзлари ҳар бир мусулмон учун дастур бўлмоғи керак:

«Ҳеч бир ота ўзининг фарзандига яхши тарбия бериш ва одоб ўргатишдан ортиқ ҳадя қилолмайди».

Имом Бухорий ривоят қилган.

«Эй Расулulloҳ! Биз ота-онанинг ҳаққини билдик. Аммо фарзанднинг ҳаққи нимадан иборат?» деган саволга Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Унга чиройли исм қўйиб, гўзал одоб бериш», дедилар.

Байҳақий ривоят қилган.

Имом Ибн Можа ривоят қилган ҳадиси шарифда Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Фарзандларингизни ҳурматланглари ва уларнинг одобини гўзал қилинглари», деганлар.

Хўш, исломий ва ахлоқий тарбия қай тартибда олиб борилади? Маълумки, оила фақат эр-хотиндан иборат бўлмайди. Балки Аллоҳ фарзанд берса, уларга ўғил-қизлар ҳам қўшилиб, оила катталашиб боради. Натижада ота-она, фарзандлар, ака-ука, опасингил - ҳаммаларининг ўртасида ҳам ўзаро

муносабатлар бўлади.

Агар Аллоҳ фарзанд бериб, аёл ҳомиладор бўлса, у яхши ният ва истаклар билан ҳалоллик ва покликни янада кучайтиради. Ибодатлар қилиб фарзанднинг бахтини сўраб, дуолар қилади.

Фарзанд туғилганда эса, ота-она Аллоҳга шукрлар қилади. Агар чақалоқ қиз бўлса, хурсандлигини кўпроқ изҳор қилади. Чунки Аллоҳ таоло Қуръонда фарзанд беришни зикр қилганда олдин қизларни ёдга олган. Кофирлар эса, қиз фарзанд кўришганда хафа бўлишар экан. Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳам кўп фарзандлари қиз бўлган.

У зот ўз ҳадисларидан бирида:

«Кимки қиз фарзанд кўриб, сабр қилиб яхши тарбияласа, улар ота-онаси учун қиёмат куни дўзахдан парда бўлади», деганлар.

Ўғил бўлсин, қиз бўлсин, бола Аллоҳ таолонинг улуғ неъматини ҳисобланади.

Пайғамбаримиз Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Фарзанднинг ҳиди жаннатнинг ҳидидандир», деганлар.

Исломда янги кўзи ёриган аёлга алоҳида эътибор берилади. Айниқса, унга ўзига муносиб таомлар бериш ва яхши парвариш қилиш диний адабиётимизда алоҳида таъкидлаб айтилган.

Чақалоқнинг ўнг қулоғига азон, чап қулоғига такбир айтилади. Дуогўй кишилар ширинлик билан унинг танглайини кўтариб, ҳаққиға дуо қилишлари ҳам яхши одат. Пайғамбаримиз алайҳиссалом доимо шундай қилганлар. Фарзанд туғилгандан кейин бир жонлиқ сўйиб «ақийқа» қилинади.

Араб тили қомусларидан бирида «ақийқа» ва «аққа» калималари чақалоқ туғилгандаги сочини олиш ва унинг таваллуди муносабати билан сўйиладиган қўйга айтилади, дейилган.

«Ақийқа»нинг шариатимиздаги ҳукмини уни адо этишга қодир бўлганлар учун аксар уламолар суннати муаккада деганлар. Бу хусусда Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васалламдан қуйидаги ҳадиси шариф ворид бўлган:

«Ҳар бир янги туғилган бола ақийқаси билан гаров қилингандир».

«Ақийқа»нинг ҳикматлари шундан иборатки, инсон фарзандининг ёруғ дунёга келиши Аллоҳнинг жуда катта неъматидир. Она бўлмиш аёлнинг соғсаломат қолиши ва янги фарзанднинг дунёга келганлиги учун Аллоҳ таолога шукрона сифатида «ақийқа» қилиниб, янги туғилган фарзанднинг ҳифзи ва риояти Аллоҳ таолога ҳавола қилинади.

«Ақийқа» муносабати билан сўйиладиган жонлиқнинг шартлари худди қурбонлик қилинадиган ҳайвонларнинг шартлари кабидир. Қурбонликда нима жоиз бўлмаса, ақийқада ҳам ана шу нарсалар жоиз бўлмайди.

«Ақийқа» таомининг истеъмоли ҳам қурбонликники кабидир. Таомни бошқаларга едириш, садақа қилиш билан бирга, эҳсон соҳиби унинг бир қисмини оила аъзолари билан танаввул қилишлари жоиз.

Пайғамбаримиз Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи васаллам ўзларининг суюкли набиралари Ҳасан ва Ҳусайнларга «ақийқа» қилиб берганлар. Шунинг учун ҳам «ақийқа» қилиш мусулмонларга суннат бўлиб қолган.

«Ақийқа» бола туғилгандан сўнг, 7 кунлигида, имконият бўлмаса, 14 ёки 21 кунлигида қилинади. Агар шу муддат ичида ҳам имконият топилмаса, бошқа хоҳлаган вақтида қилса ҳам бўлаверади. Агарда туғилган фарзанд 7 кундан олдин фарат бўлса, ақийқа қилинмайди.

«Ақийқа» қилишда Аллоҳ таоло Қуръонда буюрган:

«Енглар, ичинглар, лекин исроф қилманглар», деган ояти каримага қатъий амал қилмоғимиз зарур. Чунки савоб умидида қилинган амалларни суистеъмол қилиб, исроф, ноўрин харажат ва дабдабабозликка йўл қўйиш мусулмонларга муносиб эмас.

Дунёга янги келган чақалоқни онанинг ўзи эмизиши лозим. Сунъий таомлантиришни иложи борича қўлламаслик керак.

Ҳадисда чақалоқ учун онанинг сутидан яхшироқ, фойдалироқ нарса йўқ, дейилган.

Чақалоқ кўп йиғласа, оилада турли ташвиш ва қийинчиликларга сабаб бўлса, ота-она сиқилмаслиги, аччиқланмаслиги керак. Китобларимизда келган хабарларга кўра, чақалоқнинг йиғиси зикр, Аллоҳнинг ягоналигини ёдлаш, ҳамду сано, ота-онасининг ҳаққига дуо ва истиғфор ҳисобланади.

Ота-онанинг вазифаларидан бири фарзандга маънодор, чиройли исм қўйишдир. Абдуллоҳ, Абдурахмон каби Аллоҳга бандачилик ва мақтов маъноларини англатувчи исмлар, Пайғамбарлар, саҳобалар, уламолар ва бошқа аҳли солиҳ кишиларнинг исмларини қўйиш мақсадга мувофиқдир.

Тезроқ хатна қилдириш лозимлиги ҳам китобларда алоҳида таъкидланган.

Фарзанднинг тили чиқиши билан ота-она унга «Лаа илаҳа иллаллоҳ», «Аллоҳу акбар» «Бисмиллаҳир роҳманир роҳийм» каби сўзларни ўргата бошлайди.

Ўғил болалар кўпроқ отасидан, қиз болалар эса, кўпроқ онасидан ўрناق олиб, тарбияланадилар. Ўқиш-ёзиш, ахлоқ-одоб, диний аҳкомларни ўргатишга алоҳида эътибор бериш билан бирга, ўғил болаларга сузиш, от миниш, қизларга бичиштиқиш, таом пишириш каби ўзига хос машғулотлар ўргатилиб борилади.

Исломнинг бола тарбиясига берган аҳамиятини қанча гапирсак шунча оз. Шу ўринда бир нарсага ишора қилишни лозим, деб ўйлайман. Маълумки, динимизда жонли нарсаларнинг ҳайкаллари ҳаром қилинган, айниқса

уйларга сурат осиш, одам ёки ҳайвон шаклидаги нарсаларни қўйиш ман этилади. Аммо тарбияга бўлган улкан эътибор туфайли қизларга қўғирчоқ ўйнашга рухсат берилган. Чунки улар келажакда она бўладилар.

Болалар етти ёшга етганда намоз ўқиш буюрилади. Ўн ёшдан бошлаб болаларни алоҳида-алоҳида ётқизиш даркор.

Ота-она болаларига раҳмшафқатли, меҳрибон бўлади. Улар билан ҳазил-мутойиба қилади. Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васаллам ҳам набиралари Ҳасан ва Хусайнларни ўйнатар ва эркалатар эдилар.

Ота-она доимо боласининг ҳаққига дуойи хайр қилиб туради. Ҳадиси шарифда:

«Ота-онанинг боласига қилган дуоси Пайғамбарларнинг умматларига қилган дуосига ўхшашдир», дейилган.

Боладан беодоблик, ахлоққа хилоф ишлар ўтса ҳам ота-она хафа бўлмай чидайди. Чунки ўсиб бораётган инсонда шундай ҳолат бўлиши мумкинлигини унутмаслик лозим. Ҳеч қачон болани қарғамаслик керак. Қарғишга қолиб, жафо чекса, яна ота-онанинг ўзига заҳмат келади.

Лутфкарам, ҳадея, совға беришда болаларни баробар кўриш керак. Бозордан бирон нима келтирилса, аввал қизлардан бошлаб берилсин. Чунки уларнинг кўнгли нозик бўлади.

Шу ерда бир воқеани эслатмоқчиман. Бир куни Пайғамбар алайҳиссалом бир кишининг ҳузурида суҳбатлашиб ўтирганларида у кишининг ёнларига ўғилчаси чопиб кириб қолади. Шунда бояги киши болани қучиб эркалайди, уни ўпиб тиззасига ўтқазади. Шу пайт унинг қизчаси ҳам югуриб кириб келиб қолади. Бояги одам уни тиззасига ўтқазиш билан кифояланади. Шунда жаноби Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам у кишига:

«Мана шу ишинг адолатсизлик бўлди. Фарзандларга икки хил қарадинг, уларни бир меҳр билан тарбиялашинг керак бўлади», дейдилар.

Қизларга алоҳида ҳурмат ва меҳр билан муносабатда бўлиш ҳақида Расулulloҳнинг кўрсатмалари ҳам бор. Сабаби қизлар меҳрга муҳтож, ўзлари ожиза бўлишади. Шу боис улар тарбиясида кўпроқ эътибор ва меҳр, эҳтиёткорлик зарур.

Яна алоҳида таъкидлаш лозимки, фарзандни ҳар томонлама баркамол қилиб тарбиялашда ота-она ва тарбиячилар зиммасида жуда катта масъулият бор. Унга бирор касбни ўргатса, у, аммо илм бермасак, у комил инсон бўлолмайди.

Аксинча, илм олаверса-ю, бирор касбнинг бошини тутмаса, у ҳолда ҳунарсиз бўлиб қолади. Ҳунармандчилик салафи солиҳларимизнинг суннатидир. Боболаримиз ўтмишда ўз фарзандларига бир неча касбларни, жумладан, отда чопиш, камон отиш, сузишни, икки-уч хорижий тилни

ўргатганларки, ўша пайтдаги аксари ёшлар адабиёт, санъат, ухравий ва дунёвий илмлардан анча бохабар бўлганлар.

Шунингдек, уларнинг ўтмиш меросимиздан ҳам оқилона баҳраманд бўлганликлари яхши маълум.

Лекин ҳозирда айрим ота-оналар «болани ёшликдан меҳнатга кўниктирай, ишлаб пул топсин, ёнимга кирсин», деб илм олишни чеклаб қўяётган бўлсалар, баъзилар эса, аксинча, «ҳа энди, даврида ўйнаб қолсин, бизга ўхшаб меҳнатда эзилмасин, пулга ўрганмагани маъқул», деб фарзандларини ҳунарсиз, меҳнатга лаёқатсиз қилиб тарбиялаб қўймоқдалар.

Шу маънода тарбия бир томонлама бўлиб қолмаслиги муҳимроқ. Ўғил-қизни ёшлигидан ўзига хос ҳунарга (қизларни кўпроқ уй-рўзғор юмушларига) ўргатиш исломий оилаларда одат тусига кирган. Лекин бунда ҳунар ризқ, тирикчилик манбаи эканлиги, пул кетидан қувиш йўли эмаслиги уларнинг онгига сингдирилиши лозим.

Зинҳор ҳамма нарсани пул билан ўлчайдиган, энг даҳшатлиси қандай қилиб бўлмасин, ҳатто ҳаром-хариш йўллар билан бўлса ҳам пул топадиган кишиларни етиштириб қўймайлик.

Иккинчи навбатда эса, ҳунаркасб ўргатишимиз керак, деб уни мактабдан, бошқа жойлардаги ўқишдан ажратиб олиш ҳам тўғри эмас. Нима бўлганда ҳам фарзанднинг болалигига зарар етмасин, унинг хоҳиши, рағбати сўндирилмасин, унинг қизиқиши, истаклари билан ҳисоблашилсин.

Фақатгина болаларимизнинг вақти беҳуда ўтса, бекорчиликдан турли қинғир йўлларга кириб кетмаса, бас!

Оила ота, она ва фарзанддан иборат учта тиргакка қурилади. Оиланинг бахтисаодати ҳам, унинг камоли ва фаровонлиги ҳам, тинчлиги ва осойишталиги ҳам ана шу уч устуннинг бир-бирига муносабатига, аҳиллигига, яхши тарбиясига боғлиқ. Булар бўлмас экан, оила таназзулга юз тутаверади. Бу инқироз эса, ўз навбатида жамиятни ларзага келтираверади.

Фарзанд — ота-онанинг ҳузуридаги Аллоҳнинг омонати. Уни Аллоҳдан покиза, Исломга мойил ҳолда олганлар, омонатга хиёнат қилмай, яна покиза ва мусулмон ҳолида топширишлари керак.

Фарзандларнинг қандай ҳуқуқлари бор?

Исломда фарзандларнинг ҳуқуқлари риоя қилинган бўлиб, булар уларнинг ота-оналари ёки яқин қариндошлари, яшаётган жамиятларига вазифа қилиб юклатилгандир. Булар вожиб бўлиб, унга амал қилмоқлик мажбурийдир. Уламоларимиз қуйидагиларни зикр қиладилар:

1. Насаб.

Никоҳнинг асл мақсадларидан бири ҳам наслу насабни сақлашдир. Бусиз оила ҳам, жамият ҳам бўлмайди. Фарзанднинг ота-онаси никоҳдан ўтган, ҳалол-пок яшагандагина насаби аниқ ва пок бўлади.

2. Эмизиш.

Туғилган фарзанд аввало, эмизишга муҳтож. Бу эса, онасининг вазифаси. Шаръий узр сабабли она эмиза олмаса, эмизувчи топиш ва уни рози қилиш отанинг иши ҳисобланади.

3. Ҳомийлик.

Бола етти ёшга киргунча бировнинг ҳимоясига муҳтож. Яъни доимо овқатланиш, кийиниш, ювиниш ва бошқа ҳолатларда катталарнинг ёрдамига муҳтож. Бу ишларни унинг ота-онаси, улар бўлмаса, яқин қариндошлари амалга оширишлари вожиб.

4. Валийлик.

Етти ёшдан балоғат ёшига етгунча бўлган болалар валийга, ўзидан катта раҳбарга муҳтождирлар. Бу ҳам ота-она бўлмаса, яқин қариндошларига юклатилади.

5. Нафақа.

Болаларнинг нафақасини бериш, уларни озиқ-овқат, кийим-кечак, турар жой билан таъмин этиш отанинг бурчидир.

6. Балоғатга етгандан сўнг уйлантириб, оилали қилиб қўйиш ва бошқалар.

Кўриниб турибдики, оилада фарзандларнинг алоҳида ҳуқуқлари бўлиб, унга амал қилиш шарт этиб қўйилмоқда. Шу ўринда оила раҳбари зиммасига катта масъулият юклатилишини алоҳида таъкидлаб ўтмоқчиман. Маълумки, ўз фарзандларининг, аҳли аёлининг ахлоқи, хулқатвори, юриш-туриши учун оила бошлиғи масъулдир.

Бу ҳақда Аллоҳ таоло Қуръони Каримда шундай марҳамат қилган:

«Эй иймон келтирганлар, ўзингизни ва аҳли аёлингизни ёқилғиси одамлар ва тошлардан бўлган ўтдан қўрқитинг. Унинг тепасида қўпол, дарғазаб фаришталар бўлиб, улар Аллоҳнинг амрига исён қилмайдилар ва нима буюрилса, шуни бажарадилар» (Таҳрим сураси, б-оят).

Аҳли аёлини, фарзандларини диндор қилиб тарбиялаш оила бошлиғининг Аллоҳнинг олдидаги бурчи эканлигига юқоридаги ояти карима ёрқин далилдир. Одамлар орасида ўзингни бил, ўзгани қўй, деган номаъқул гап юради. Лекин шариат бўйича эр хотин учун, ота болалар учун масъулдир. Қиёматда Аллоҳнинг ҳузурида жавоб беради.

Ҳазрати Умар юқорида зикр қилинган ояти карима нозил бўлгандан сўнг:

«Эй Расулulloҳ! Ўз нафсимизни-ку саклаймиз, аҳлимизни қандай сақлаймиз?», деб сўраган эканлар.

Шунда Пайғамбар алайҳиссалом:

«Аллоҳ сизларни нимадан қайтарган бўлса, уларни ҳам қайтарасизлар. Аллоҳ сизларни нимага буюрса, уларни ҳам буюрасизлар», деб жавоб берган эканлар.

Ҳазрати Али розияллоҳу анҳу:

«Ўзингизга ва аҳлингизга яхшиликни таълим беринглар ва уларни одобли қилинглар», деб айтганлар.

Ҳадиси шарифда Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Эй аҳлим, намоз ўқинг, закот беринг, мискинларга, етимларга, қўшниларга яхшилик қилинг. Шояд Аллоҳ сизларни жаннатда бирга қилса, деган одамга Аллоҳнинг раҳмати бўлсин», деганлар.

Демак, ҳар биримиз ўғил-қизимизни, оила аъзоларимизнинг барчаларини динга даъват қилишимиз, диний аҳкомларни доимо бажаришларини қатъият билан талаб қилиб туришимиз керак.